

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 180/2022-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky spoločnosti **AB REAL, s. r. o., Košice**, Garbiarska 2, Košice, IČO 31 698 115, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s. r. o., Užhorodská 21, Košice, proti postupu a uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 268/17/1000-479 z 24. marca 2021, postupu a uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 268/17/1000-501 zo 6. júla 2021 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. septembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľka navrhuje zrušiť napadnuté uznesenia a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, priznať primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že [REDAKOVANÉ], ktorý je v pozícii spoločníka a konateľa sťažovateľky, bol uznesením o vznesení obvinenia Ministerstva vnútra

Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry východ ČVS: PPZ-796/NKA- FP-VY-2017 z 12. marca 2019 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“) obvinený z obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) spáchaného v súbehu so zločinom poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a) a ods. 5 písm. a) a d) TZ s poukazom na § 138 písm. j) TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ v bode 1 uznesenia o vznesení obvinenia a z obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) TZ k § 237 ods. 1 a 4 písm. a) TZ v súbehu so zločinom poškodzovania veriteľa formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 239 ods. 2 písm. a) a b) a ods. 5 písm. a) a d) TZ s poukazom na § 138 písm. j) TZ v bode 2 uznesenia o vznesení obvinenia na skutkovom základe, že menovaný [REDAKOVANÉ] ako spoločník a konateľ sťažovateľky mal v jej mene 12. januára 2016 po vzájomnej dohode s členmi predstavenstva a dozornej rady poškodenej spoločnosti Rapid Life životná poisťovňa, a. s. v konkurze, Košice, Garbiarska 2, IČO 31 690 904, previesť na sťažovateľku vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve poškodenej spoločnosti v sume 1 750 000 eur v čase, keď poškodená spoločnosť mala problémy vyplácať poisťné plnenie svojim veriteľom, pričom uvedená kúpna cena sa mala uhradiť čiastočne formou úveru vo výške 750 000 eur a čiastočne bezhotovostným prevodom v sume 700 000 eur do 31. mája 2016, pričom kúpna cena sa mohla uhradiť aj formou zápočtu nájomného, ktoré mal po podpise a účinnosti predmetnej zmluvy uhrádzať predávajúci ako budúci nájomca sťažovateľke ako budúcemu prenajímateľovi. V rámci takto dohodnutej nájomnej zmluvy na nebytový priestor mal nájomca (poškodená spoločnosť) uhrádzať (započítavať z kúpnej ceny) prenajímateľovi (sťažovateľke) nájom vo výške 13 892 eur mesačne (3473 m² x 4 €/m²) v období od 8. apríla 2016 do 8. apríla 2026. Do zavedenia nútenej správy poškodenej spoločnosti 15. júna 2017 nebolo v účtovníctve poškodenej spoločnosti evidované akékoľvek plnenie zo strany sťažovateľky. Vkladom do katastra nehnuteľností z 27. apríla 2016 bolo vlastnícke právo k zaisteným nehnuteľnostiam prevedené na sťažovateľku. Z vyjadrenia znalca znaleckého ústavu – Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, z 12. marca 2019, ktorý bol pribratý do trestného konania, vyplynulo, že kúpna cena zaistených nehnuteľností bola podhodnotená a dohodnuté nájomne nadhodnotené, pričom znalec odhadol kúpnu cenu predmetných nehnuteľností na sumu vo výške 4 000 000 eur, čím došlo k nevýhodnému predaju a prenájmu zaistených nehnuteľností, pričom tento prevod poškodzoval záujmy poškodenej spoločnosti a jej klientov (veriteľov).

3. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP GP SR“) č. k. VII/2 Gv 268/17/1000-118 z 12. marca 2019 (ďalej len „uznesenie o zaistení“) boli nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky z dôvodu uspokojenia nároku poškodeného – Rapid Life životná poisťovňa, a. s., na náhradu škody zaistené.

4. Špecializovaný trestný súd uznesením č. k. 5Tp/11/2019 zo 17. apríla 2019 uznesenie o zaistení majetku zrušil v časti poverenia správou zaistených nehnuteľností. Sťažovateľka

3. januára 2021 podala žiadosť o zrušenie uznesenia o zaistení podľa § 96a ods. 8 Trestného poriadku (ďalej len „TP“). Prokurátor ÚŠP GP SR napadnutým uznesením žiadosť o zrušenie uznesenia o zaistení zamietol. Špeciálny prokurátor ÚŠP GP SR napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľky zamietol ako nedôvodnú.

5. Sťažovateľka poukazuje na nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 122/2018 z 30. januára 2019 v obdobnej právnej veci, a to najmä na jeho bod 39, kde ústavný súd konštatoval prípustnosť prijatia ústavnej sťažnosti v prípadoch, keď pri zaistení nastala právna porucha, keď (a) chýba zákonný základ na zaistenie, (b) zaistenie zjavne nebude môcť viesť k naplneniu jeho účelu, ktorý ním má byť dosiahnutý, (c) možno v rozhodnutí vidieť svojvoľu z iného dôvodu.

6. Absenciu zákonného základu zaistenia sťažovateľka vidí v tom, že vedené trestné stíhanie, ako aj uznesenie o vznesení obvinenia sú nezákonné z dôvodu neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. f) TP v nadväznosti na § 211 ods. 1 a 2 TP, pretože sa trestné stíhanie voči osobe [REDAKOVANÉ] začalo a ďalej vedie bez vopred získaného súhlasu údajného poškodeného. Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4 ústavy v nadväznosti na § 50 ods. 1 TP môže byť obmedzované vlastnícke právo sťažovateľky k zaisteným nehnuteľnostiam len na báze zákonného podkladu (v danom prípade zákonne vzneseného obvinenia konateľovi a spoločníkovi sťažovateľky) a pre účely len zákonom ustanoveného cieľa, ktorý musí byť aj reálne dosiahnuteľný predmetným obmedzením základného práva. Uznesenie o zaistení preto malo byť podľa sťažovateľky zrušené a ÚŠP GP SR sa týmto argumentom vôbec nezaoberal.

7. Sťažovateľka rovnako namieta aj existenciu poškodených, že napadnuté rozhodnutia sú svojvoľné, že ÚŠP GP SR nevzal do úvahy jej argument, že predaj nehnuteľností bol realizovaný až po súhlase valného zhromaždenia poškodenej spoločnosti, čo vylučuje akúkoľvek trestnú zodpovednosť.

8. Sťažovateľka zastáva názor, že v zmysle systematického, logického i historického výkladu TP mal o sťažnosti proti nezákonnému rozhodnutiu konať a rozhodovať sťažnostný súd (Okresný súd Košice I, resp. Špecializovaný trestný súd), a nie špeciálny prokurátor, pričom práve nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 122/2018 z 30. januára 2019, bod 49, sa stal hnacím motorom spustenia legislatívneho procesu vo veciach zaistenia (aby o sťažnosti proti zaisteniu rozhodoval stále súd, a nie nadriadený prokurátor).

9. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 180/2022 z 24. marca 2022 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

10. Následne sťažovateľka doručila ústavnému súdu 29. marca 2022 podanie označené ako „Späťvzatie sťažnosti“, v ktorom uviedla, že svoju sťažnosť berie späť a žiada ústavný súd, aby uznesením konanie zastavil podľa § 127 zákona č. 134/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ako dôvod späťvzatia návrhu bolo podanie nového návrhu na zaistenie majetku.

II.

11. Podľa § 127 zákona o ústavnom súde: „*Ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.*“

12. Vzhľadom na to, že sťažovateľka podaním vzala svoju ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu, ústavný súd konanie o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu